

Med det her lovforslags vedtagelse kan jeg også konstatere, at Danmark nu lever helt op til ILO's beslutning fra 1992 om at forbyde, at børn under 13 år udfører erhvervsarbejde.

Både arbejdsgivere og forældre forpligtes nu ifølge lovforslaget. Arbejdsgiveren pålægges en oplysningspligt over for forældrene, der skal indeholde oplysninger om arbejdstid og risici i forbindelse med arbejdets udførelse. Dette er en god bestemmelse, især hvis alle forældre ville leve op til den pligt, de efter min opfattelse har, nemlig at interessere sig for, hvad deres børn laver. Hvis alle forældre havde gjort det, ville mange ulykker og skader have været undgået – det viser historien.

Jeg skal slutte med at give Socialdemokratiets tilslutning til det her forslag.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg undrer mig over ordføreren fra Socialdemokratiet, hr. Poul Erik Dyrhund, der udtrykker sig så tilfreds med dette forslag, for samtidig bliver det jo sagt, at problemet hovedsagelig eksisterer i de sydeuropæiske lande.

Og så vil jeg spørge ordføreren: Er ordføreren ikke opmærksom på, at de sydeuropæiske lande stort set alle sammen har et forbud mod børnearbejde allerede i dag, og hvad skulle det så hjælpe, at man laver endnu et forbud?

Det, der for mig at se er problemet i de pågældende lande, bl.a. i Portugal, som vi jo har diskuteret meget i forbindelse med denne sag, er, at man ikke lever op til det forbud, man allerede har nationalt. Og hvordan vil hr. Poul Erik Dyrhund så sikre, når der nu kommer endnu et forbud, at de pågældende lande så lever op til det?

Jeg fatter ikke den store tilfredshed, der er, for det hjælper ikke de sydeuropæiske lande, men til gengæld skader det danske børn, der har lettere fritidsarbejde, f.eks. som avisbud. Det, at vi forbyder unge at gå med aviser i Danmark, hjælper jo ikke børn i industrien i Portugal. Jeg kan simpelt hen ikke se sammenhængen, og derfor mener jeg, at hr. Poul Erik Dyrhund ikke burde have været så tilfreds, men i stedet for længe siden have sagt til sin minister, at det her forslag skulle Danmark have stemt imod i EU.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrhund (S):

Det undrer mig egentlig lidt, at jeg nu er i den situation at kunne konstatere, at jeg egentlig har

og vi i Socialdemokratiet egentlig har en større tiltro til vægten og værdien af EF-direktiver, end man har i partiet Venstre.

Når jeg udtrykker glæde over, at vi nu skal implementere det her direktiv, så er det selvfølgelig i tiltro til – som i alle andre situationer inden for EU, og når vi i det hele taget taler om implementering af EF-direktiver – at også de øvrige lande, som nu bliver omfattet af det her, nu vil følge disse regler. Vi kan da ikke tage et generelt udgangspunkt, der går ud på at sige: Jamen det kan ikke hjælpe noget, vi vedtager disse direktiver, for de andre vil nok ikke følge dem alligevel.

Det er en forkert holdning og en forkert tankegang, og den står vi i Socialdemokratiet i hvert fald ikke inde for.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg undrer mig også en hel del over det socialdemokratiske indlæg her i dag. Det var jo en total opbakning af arbejdsministeren, og det kan selvfølgelig ikke være overraskende, når man kommer fra samme parti.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Poul Erik Dyrhund, når nu man ved, at mindst halvdelen af de socialdemokratiske vælgere i Danmark er meget betænkelige ved alle de EF-foranstaltninger, der kommer, og nu her et direktivforslag, om sådan et lovforslag trods alt ikke ved nærmere gennemlæsning giver hr. Poul Erik Dyrhund visse anfægtelser. For situationen er jo den, at det, der er rigtigt i et land, jo ikke behøver at være rigtigt i et andet land. Og vi har i så veludviklet et land som Danmark faktisk et utrolig stort forældreansvar, når det kommer til stykket.

Lad dog forældrene og børnene sammen med arbejdsgiverne finde ud af, hvor meget et barn må arbejde. Jeg forstår ganske enkelt ikke denne her offentlige omklaming, der finder sted.

Jeg kunne da godt tænke mig også at spørge hr. Dyrhund: Har hr. Dyrhund prøvet som barn at have et arbejde ved siden af skolearbejdet? Jeg har selv prøvet det, og jeg kan fortælle, at det er en utrolig rig oplevelse.

Det er, som om der nu skal spændes ben både for det ene og det andet og for det tredje. Jeg forstår ganske enkelt ikke den socialdemokratiske politik i den her sag.